

L'Avençada diu als seus llegidors

Després de les superbes manifestacions de D. Alexandre Lerroux, i del document que en Juliol de l'any passat publicarem en «El Progreso» i que avui transcrivim en nostres columnes, no tenim d'afegir cap paraula.

Lo que nosaltres diríem podria resultar pueril pedanteria, semblaria, potser, desitj de igualar la nostra pobra veu a la veu del quefe, i en últim terme, seria una repetició de lo que ja diguérem en ocasió, per a nosaltres memorable.

Callará, doncs, la nostra veu. Nostra actitud i nostra conducta serán les que'ns senyala'l quefe en son magnífic article, document que ocuparà lloc assenyalat en l'història contemporànea de Catalunya.

Som nacionalistes, amb un inestroncable amor a Catalunya. Som republicans federals, amb un entusiasme sens límit per la República i la Federació. Per aquests ideals lluitarém sense descans, sempre amb noblesa, sempre amb esperit de sacrifici. Nostres amics tenen sempre la porta oberta. Per ells casa nostra es sa propia casa; aquesta fulla es d'ells. Nostres adversaris tindran sempre el més lleal respecte.

Salut a tots, i a lluitar per la República i per Catalunya.

Sports

Avant sempre!

Es indubtable la influencia dels sports en el desenrotlló moral i físic d'un poble. L'Avençada comprenent-ho aixís, donará setmanalment una extensa informació acompanyada dels corresponents comentaris i judicis de tots aquells actes deportius, que per la seva importancia s'ho mereixin.

Procurarém deixar-nos influir lo menys possible per l'apasionament en les coses deportives de la nostre terra, jutjant sempre amb tota aquella imparcialitat que no sigui incompatible amb el nostre orgull de catalans. Tampoc la passió jamai ens privará de fer justicia a les condicions deportives dels fills d'altres terres, pero sí que desde are, contribuirém fins allá ont les nostres forces ens ho permetin, a aconseguir dels nostres sportmans una superioritat, costi lo que costi, damunt dels demés pobles. ¿Es aixó un egoisme? ¡Mai! Es una ambició romántica que senten els pobles i els homes d'enlairar-se. Mercés en aquesta lluita noble i fructífera del individu ha arribat l'humanitat a un grau de progrés que sigles enrera semblava un fantástic somni. Avui un gran nombre de nacions batallen de-

sesepradament per a seguir la devantera en tots els ordres de la vida. La tragedia europea que en aquets moments rubrica amb sang la historia de la civilització, no es altra cosa que la consecuencia d'una anterior lluita per a conquerir la supremacia en l'industria, en les lletres, en la ciencia i en totes les demés rames de la acció humana. Aquesta superioritat tan acariciada i que no's decantava per cap dels pobles en la pau, ha estat necessari resoldre-la en la guerra.

Voldríem nosaltres, que fos Catalunya la capdevantera en el concert dels pobles moderns, i com aixís ho sent el nostre llegítim amor propi, sentiríem també moltíssim, reconeixer la nostre inferioritat enfront dels vascs, castellans, anglesos i alemanys. Per evitar-ho, es precís que cada catalá porti gravat en el fons de la seva ánima una inscripció que digui: «Lo que faci un extranger deu haver de fer-ho millor un espanyol; allí ont arribi un espanyol deu haver de arriba-hi un catalá».

L'Avençada fomentará la divulgació dels sports a Catalunya, i a tots els sportmans, els hi recordarà, que per dignitat propia, i per la de tots, la obligació que tenen, de marxar entusiásticament, ¡avant sempre!

E. Feliu

Foot-ball.

El «Barcelona» no ha respost a la carta que li dirigí'l capitá del «Espanya» senyor

LA REPÚBLICA DE 1873

APUNTES

PARA ESCRIBIR SU HISTORIA

POR

F. PI Y MARGALL

Libro primero

VINDICACION DEL AUTOR

BIBLIOTECA DE «L'AVENÇADA»
BARCELONA
1915